

Dit boek is opgedragen
aan deze buitengewone
ontdekkingsreizigers:

Dr. Yeti: alchemist & brandstofcelfanaat

Tiffy: weerheks & zeekoehoornambassadeur

— De — Zwam Krant

GEHEIM NIEUWS VOOR ONTDEKKINGSREIZIGERS

DONDERDAG 8 JULI

BETHESDA BROLLY ONTDEKKINGSREIZIGER EN AVONTURIER VERMIST

Ontdekkingsreiziger
Bethesda Brolly uit
Shelton Lock is uit
het Oerwouderigste
Oerwoud van de
Onbekende Wildernis
verdwenen. Zij is de
meest recente in een
reeks mysterieuze
verdwijningen.

Mejuffrouw Brolly is afgelopen woensdag van haar kampement vertrokken om een tocht te maken, maar heeft sindsdien geen contact meer gehad met de Raad van Ontdekkingsreizigers.

De afgelopen weken is er in dit gebied nog een aantal ontdekkingsreizigers vermist geraakt. Bernhardt Abernathy, de beroemde uitvinder, en zijn vrouw, tovenaress Cleopatra, zijn twee weken geleden van hetzelfde kampement spoorloos verdwenen, samen met een gewonde eenhoorn die zij hadden verzorgd. De gezaghebbende plantenkennner, professor

Gazania Atakuma, is van een nabijgelegen open plek in het bos verdwenen, waar ze speekselmonsters van mensenetende belladonnaplanten verzamelde. Mensen beweren in dit gebied vreemde muziek te hebben gehoord, die wel of niet verband houdt met deze verontrustende verdwijningen.

VERMIST

BERNHARDT ABERNATHY

TOVENARES CLEOPATRA

PROF. GAZANIA ATAKUMA

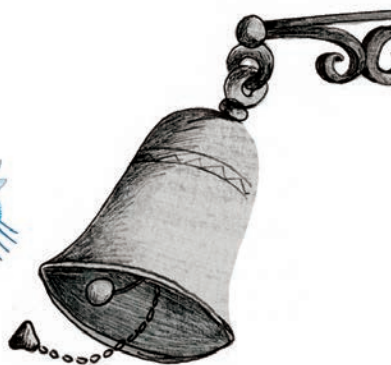
BETHESDA BROLLY

Als u informatie hebt over de verblijfplaats van
mevrouw Brolly, de heer en mevrouw Abernathy
of professor Atakuma, bel dan 0899-627-289,
en noem de code:

FLIP FLOP KLIP KLOP WIZZY WOZZY WOE.

- EEN -

SNOEPJESSTRAAT 47

RING
RING

Indigo liet verbaasd de ansichtkaart vallen die ze net zat te lezen en er morste milkshake uit de beker op haar schoot. Voor de melkboer of de postbode was het veel te laat. Indigo hield haar adem in – de laatste keer dat de bel zomaar opeens was gegaan, was het huis zo ongeveer in

puin gelegd door een onzichtbaar, vuurspuwend, door chocola geobsedeerd wonijn, dat haar ouders per Monsterpost hadden laten bezorgen. Indigo sprong op en gebaarde naar haar broertje, Quigley, die met Queenie, de kobold, aan de keukentafel zat te schaken. Quigley was als baby doof geworden, maar hij keek toch op, want door het GERINKEL van de roestige oude deurbel waren de schaakstukken van het bord gevallen.

Indigo schoof de grendels van de zware voordeur en trok hem open. Ze was een beetje bang, maar ze vond het ook spannend. Ze was benieuwd wat voor Wezen haar ouders deze keer hadden gestuurd...

Jullie moeten wel even iets meer weten over het huis waar Indigo woont, want aan Snoepjesstraat 47 wemelde het namelijk van de fascinerende magische Wezens. Je had er een draak, twee yeti's met een fluorescerende vacht, Queenie de kobold, Viske de chagrijnige spinmeermin, Graham de eenhoornlama, Hooiberg het vuurspuwende wonijn, magische vogels, ondeugende kabouters, piepkleine elfjes, reusachtige snorkelfanten en nog honderden andere Wezens.

Indigo's ouders, Filomena en Bertram de Wilde, waren wereldberoemde ontdekkingsreizigers. Zij hadden al deze spectaculaire Wezens naar het huis gestuurd (vaak zonder dat van tevoren even te laten weten); de Wezens waren namelijk verstoten uit hun natuurlijke leefomgeving omdat ze anders of afwijkend waren. Sommige bleven er maar eventjes en andere bleven er voor altijd. Als er een Wezen arriveerde dat wat meer ruimte nodig had, groeide er gewoon een nieuw torentje aan het huis. (Op dinsdag hadden meneer en mevrouw De Wilde een krat gestuurd met daarin acrobatische spinnen zo groot als AUTO'S, en toen was er op de vijfde verdieping een heel nieuw amfitheater aan het huis gegroeid, zodat ze daar konden oefenen.)

Je zou denken dat de burens in de Snoepjesstraat het wel

zouden merken als er aan het buurhuis opeens een nieuw torentje tevoorschijn floepte, of als er een draak in de achtertuin pepermuntjes zat te zuigen...

maar nee, ze leken totaal niets te merken van de vreemde bedoening op nummer 47, en ze gingen gewoon verder met hun normale, alledaagse leven, zonder het schitterende huis ook maar één blik waardig te keuren. Dat kwam heel goed uit, want Indigo's ouders hadden haar vaak gewaarschuwd dat de meeste mensen tegenwoordig niets begrepen van wat ook maar een beetje magisch, afwijkend of anders was. Je moest er niet aan denken wat er zou gebeuren als de andere bewoners van de Snoepjesstraat erachter zouden komen dat ze kobolds en trollen als burens hadden. Ze zouden hen waarschijnlijk laten opsluiten... of nog erger.

De enige buur die ook maar enige interesse in het huis van de familie De Wilde toonde was mevrouw Grauw, van nummer 55 – het saaiste beige-bruine huis van de hele straat. Ze was zo ongeveer de nieuwsgierigste persoon van het hele universum, en sinds haar laatste, rampzalige bezoek aan nummer 47 waren haar vermoedens over wat daar allemaal gaande was alleen maar toegenomen. Indigo en Quigley waren bang geweest dat de Wezens ontdekt en weggestuurd zouden worden, maar mevrouw Grauw had zichzelf ervan weten te overtuigen dat het allemaal maar een hallucinatie was geweest, veroorzaakt door het eten van lasagne die over de datum was.

Dus deed Indigo de voordeur met een mengeling van spanning en onzekerheid open, benieuwd wat voor Wezen haar ouders hun deze keer hadden gestuurd. EN O. O. DAT WAS ME EEN WEZEN...

